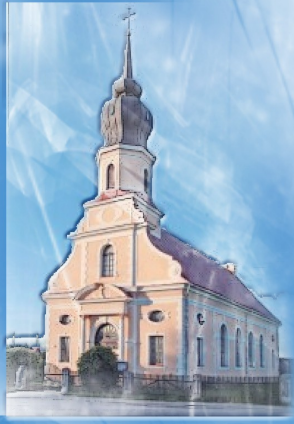

Ticiet Gaismai, kamēr jums ir
Gaisma, ka jūs topat par
Gaismas bērniem! Jņ.12:36

Doles - Ķekavas **DRAUDZES AVĪZE**

2009.gada decembris, Nr.1

ZEM DIEVA ROKAS STAIGĀJOT

Raugoties uz Kristus dzimšanas notikumu, šķiet, Dievs rīkojas pavisam riskanti. Marija, gaidot bērniņu, kuram tikko jādzimst, dodas bīstamā ceļā uz Betlēmi. Jēzus dzimst ne mājās, bet lopu novietnē - apstākļos, kas, cilvēcīgi domājot, nav piemēroti dzimšanai. Drīz vien Hērods meklē bērnu nokaut. Ģimenei jābēg uz Ēģipti. Atkal jādodas bīstamā ceļā. Pati Marija riskē ar neslavu, nosodījumu, jo vēl ir tikai saderināta ar Jāzepu, bet viņai piedzimst bērns.

Grūti iztēloties sarežģītākus, bīstamākus apstākļus Jēzus šūpulim šajā pasaulē. Tomēr pāri visam redzama Dieva roka, kura neatstāj ne mirkli jaundzimušo pasaules Pestītāju novārtā. Pat, ja būtu vēl lielāka nedrošība un briesmas, Jēzus tiktu pasargāts, jo Viņš ir Dieva vairāku tūkstošu gadu ilgā cilvēces glābšanas plāna piepildījums.

Ko mēs no tā varam mācīties Ziemassvētku laikā? Vai mūsu dzīve, mūsu ceļi, mūsu situācija nav līdzīgā nedrošībā? Daudzi ar bažām gaida, ko mums rādīs valsts nākotne. Tur, kur līdz šim bijis zināms miers un stabilitāte, tur ienākusi nedrošība, pat izbailes. Sabrūk cilvēku

mantrausības un varaskāres
būvētās konstrukcijas.

Daudziem šeit tas ir
pārbaudījumu, vilšanās
un vērtību

pārvērtēšanas laiks.
Daudzi šos
Ziemassvētkus pirmo
vai arī jau kārtējo
reizi sagaidīs
svešumā, kur spiesti
atrasties bezdarba dēļ.

Kur tad rast drošību,
izeju, kas nebūtu
atkarīga no cilvēku

Šajā numurā lasiet:

* *Atskats uz rudens cēlienu un
Adventa laiku*

* *Ciemos pie Stovneres draudzes
(ceļojuma dienasgrāmata)*

* *Intervija ar mācītāju Raivi
Martinsonu*

* *Iepazīsimies ar Katlakalna
draudzi!*

* *Ar ko Jēzus labāks par
Ziemassvētku vecīti?!*

* *Lasīsim Bībeli un lūgsim Dievu!*

prāta un varēšanas? Varam atkal un atkal mācīties, ka uz cilvēku varu, gudrību vien paļauties nevaram. Esam aicināti pacelt galvas un saredzēt no jauna Dieva spēku, gādību, Viņa vadību un apsardzību.

Esam aicināti kļūt par Dieva bērniem, lai arī mums būtu daļa no tās vadības un pārdabiskās apsardzības, kuru piedzīvoja Jāzeps un Marija Kristus dzimšanas laika ceļos. Jā, tas prasa gan pazemību, gan spēku atzīt, ka bez Viņa mūsu dzīve bieži nonāk strupceļā. Bez Dieva kā naktstauriņi sitamies loga rūtīs, meklēdami izeju uz gaismu, patiesu brīvību.

Lai šis laiks mums palīdz saredzēt ticības acīm Dieva gādību pār mūsu draudzi, pār vietu, kur dzīvojam, pār visiem cilvēkiem. Jo mums Pestītājs dzimis, lai Viņa varenajā spēkā arī mēs smeltos spēku, lai Viņā mēs ieraudzītu cerības gaismu!

Visai draudzei un visiem, kuri lasīs šīs rindas, novēlu pašiem personīgi piedzīvot Dieva mīlestības apgaismotus Ziemassvētkus!

Doles-Ķekavas draudzes mācītājs **Raivis**

DAŽAS KRĀSAINAS RUDENS LAPAS

2009.gada rudens mūsu draudzes vēsturē noteikti ieies ar diviem svarīgiem notikumiem – dievkalpojumu un svētdienas skolas uzsākšanu Daugmalē un pirmo ekumenisko dievkalpojumu 18.novembrī. Divas reizes mēnesī daugmalieši tagad ir aicināti pulcēties Daugmales pamatskolas zālē, lai svinētu dievkalpojumu. Bērniem tai pat laikā notiek svētdienas skolas nodarbības. Katru reizi mācītājam līdzī brauc arī vairāki ķekavieši, kas ir labs atbalsts pagaidām vēl nelielajai Daugmales „draudzītei”. Lūgsim, lai tā augtu un lai šī kalpošana nestu labus augļus!

Valsts svētku dievkalpojumā piedalījās arī katoļu draudze un uzrunu teica priesteris Aldis Ziemeļis. Svētku sajūtu vairoja Ķekavas jauniešu ansambļa meiteņu balsis, bet pēc dievkalpojuma ikviens bija aicināts palikt baznīcā ilgāk, lai noklausītos evaņģēlistes, rakstnieces un režisores veidoto dzejas uzvedumu par Latviju, kā arī viņas aizraujošo stāstījumu par ciemošanos pie indiāņiem Amerikā, par viņu nebrīvi un kopīgo, kas ir starp mūsu tautu un indiāņiem. Daces Priedes grāmatas jau izpelnījušās lielu interesi mūsu draudzē, un tās pieejamas arī draudzes bibliotēkā.

Ne mazāk skaista un iespaidiem bagāta aizvadītajā rudenī bija vēl viena diena, proti, 26.septembris, kad kuplā pulkā devāmies ciemos pie Blīdenes draudzes un pie viena arī apskatīt Dobeles krāšņākos dārzus, Jaunpils baznīcu un pili, un iepazīties ar „Lāču” maizes ceptuvi. Kas nu kuram palicis spilgtākā atmiņā – vai dievkalpojums uz sagrautās baznīcas pamatiem zem klajas debess šosejas malā (paši blīdenieši to sauc par Zaļo baznīcu) vai nelielās draudzītes ar lielu apņēmiību un ticību atjaunojamā mācītājmuižā; kādam varbūt visvairāk patika dobelnieku zaļojošie, ar mīlestību un gaumi koptie dārzi un neparastie akmeņi tajos; citam domās droši vien vēl gribas pakavēties Jaunpilī, bet gluži neaizmirstams piedzīvojums ikvienam noteikti bija maizes ceptuvē redzētais, dzirdētais, sajūtais, sasmaržojamais un sagaršojamais!

Plaujas svētki, Arņa Miltiņa un viņa draugu koncerts, rudens talka kapos, Augusta Annusa altārgleznei veltītais svētbriķis – tās ir vēl dažas, bet nebūt vēl ne visas krāsainās rudens lapas, kas palikušas iemūžinātas gan bildēs, gan draudzes locekļu atmiņā. Un tas, kāpēc Dievs tām licis nokrist no sava svētību koka uz mūsu

baznīcas altāra un sliekšņa, – lai mūsu ticība kļūtu vēl dziļāka un sadraudzība – stiprāka.

AR MŪZIKU PRETIM ZIEMASSVĒTKIEM

Kā vienmēr, arī šogad Adventa laiks Doles-Ķekavas draudzē bija svētīgi piepildīts – ne tikai ar iknedēļas dievkalpojumiem, Bībeles stundām, lūgšanu vakariem un svētdienas skolas nodarbībām, bet arī ar mūziku.

Adventa 1.svētdienā pirms dievkalpojuma varējām baudīt Ķekavas mūzikas skolas audzēkņu un pedagogu koncertu. Savukārt, 5.decembrī visu dienu bija iespējams pavadīt baznīcā, piedaloties Luterā akadēmijas pasniedzēju Sandras Ginteres un Lindas Straumes vadītajās rekolekcijās „Dzīves krūze Dieva rokās”. Tā bija jauna, bet patiesi interesanta un vērtīga pieredze lielākajai daļai dalībnieku.

Adventa 2.svētdienā baznīcu pieskandēja Rīgas Mateja baptistu draudzes kamerkoris „Matejs”, un solo dziedāja arī mūsu Ieva Marta Henčele. Bet 3.svētdienā pēc dievkalpojuma notika Slokas luterāņu draudzes zvanu ansambļa koncerts. Dzidrās skaņas un mūziķu neparastās kustības lika aizrūtu elpu sajūsmā klausīties un skatīties gan lieliem, gan maziem.

Aizdedzot ceturto svecīti Adventa vainagā, dievnamā atskanēja bērnu balsis – uzstājās Ķekavas kultūras centra bērnu vokālais ansamblis „Cīrulīši”. Un tad jau klāt arī pats Svētvakars – neiztrūkstošie, skaistie un senie Ziemassvētku korāļi dievkalpojumā un Ķekavas jauniešu ansambļa dziedātās daudz balsīgās dziesmas, bet pirmo Ziemassvētku dievkalpojumā – Matveju ģimenes, kā arī Antras Martinsones un svētdienas skolas bērnu priekšnesumi.

Zvaigznes dienā, **6.decembrī pl.19** kopā ar trīs Austrumu gudrajiem jaundzimušo Jēzus bērniņu sveikt un ar savām balsīm viņu apdāvināt ieradīsies **Ķekavas sieviešu koris „Daugaviete”**. Lai skanīgs mūsu draudzē arī Jaunais, 2010.gads!

CIEMOS PIE STOVNERES DRAUDZES

Jau 17 gadus – kopš 1992.gada – Doles-Ķekavas draudze var lepoties ar mīļiem draugiem Norvēģijā – Stovneres draudzē. Šogad bija mūsu kārtā atbildes vizītei un tā, 2009.gada septembra pašā sākumā devāmies ceļā – mācītājs Raivis Martinsons, Antra Martinsone, Kārlis Vāsulis, Jānis Vītols, Aigars Kukuts, Veronika Beijermane, Ieva Marta Henčele, Vaira Līvija Bethere, un pie sava busiņa stūres - Jānis Ipatjevs. Tā kā Vaira jau no paša ceļojuma sākuma cītīgi visu pierakstīja dienasgrāmatā, tad, lūk, viņas piezīmes varat izlasīt arī šeit. Protams, tā ir tikai pavisam neliela daļa no piedzīvotā, bet tomēr.

2.09.09

Pl.14.00 pulcējamies baznīcā. Lūgšana un – atā, Ķekava! Izbraucam pl.14.29, ostā esam pl.14.50. Uz kuģa vēl netaisnīgi, jāstāvē garā auto rindā. Pl.15.56 esam uz prāmja „Silja festival”. Grupas atbildīgais – Kārlis. Iekārtojamies kajītēs. Pl.17.30 sākam kustēties – aiziet jūrīnā! Izstaigājam kuģa veikalus. Vakara gaitā notiek Stokholmas prezentācija, pēc tam viktorīna, kurā Antra iegūst 2.vietu un balvu. Vēlāk loterijā Raivis laimē 3 pudeles vīna. Ap pusnakti ejam gulēt – ar labu nakti!

3.09.09

Piecēlos pl.6.30. Kā gulēju? Vai vispār gulēju? Slīpi biju, acis arī ciet. Zem manis visu laiku kaut kas klabēja. Iešu raudzīt, kas citur notiek, jo Ieva un Vera vēl gul. Mani interesē, kas notiek uz kuģa. Visu rītu pavadīju uz klāja, tur arī brokastojām. Ļoti skaisti skati uz Zviedrijas šērām.

Pl.9.30 pēc vietējā laika atstājam kuģi. Ceļš cauri Stokholmai un tālāk. Pl.17.00 iebraucam Norvēģijā. Oslo vēl ir ļoti gaišs, bet stabos jau sāk degt lampas. Pēc nelielas maldīšanās esam galā – pie

baznīcas un vēl pēc brīža jau pie saviem saimniekiem

Birgitas un Rolfa – es un Vera vienā istabā, Ieva otrā. Vakariņās –

Norvēģijas meksikāņu zupa,

mazsālīts lasis, maizītes, tomāti, gurķi, ābolu sula un tēja. Garšīgi! Pēc vakariņām skatījāmies bildes, Ieva pie datora gatavoja draudzes prezentāciju.

4.09.09

Brokastis 7.30. Gulēju labi. Pēc stundas pulcējamies pie baznīcas, lai kopā ar 4 norvēģu pavadoniem dotos apskatīt Oslo. Līst lietus. Dodamies uz metro staciju. Pilsētā mūs arī sagaida

lietus, tāpēc vispirms ejam cauri lielam tirdzniecības centram. Viss maksā dārgi. Lietus pārgājis, un dodamies apskatīt jauno

operu. Man gribas teikt, ka tas ir tāds stikla kalns uz balta marmora pamatiem. Drosmīgie uzkāpa pat uz jumta, kur vasarā cilvēki sauļojoties. Tikām arī vestibilā – neredzēti skaista koka apdare. Pēc tam gājām pa galveno ielu uz karaļa pili. Tā nav īpaši grezna, toties tajā atrodas arī karaļa ģimenes apartamenti.

Karogs uzvilts mastā, tāpat karalis ir mājās. Nezinājis, ka mēs ieradīsimies, tāpēc nav ielūdzis ciemos, pajoko

viens no mūsu pavadoniem. Tālāk līču loču līdz vecai pilij jeb cietoksnim. Tad ar tramvaju braucām uz Vīgelandas parku. Tur ir ļoti, ļoti daudz metāla un akmens statuju – gan vīriešu, gan sieviešu, visādos veidos, arī bērnu. Mākslinieks ar šiem tēliem atainojis cilvēku dzīvi. Ļoti skaisti, arī rozes visapkārt. Pēc tam ar tramvaju, metro un autobusu uz mājām. Biju ļoti piekususi! Paēdām ļoti garšīgas pusdienas: folijā gatavots lasis, kartupeļi ar visu mizu, mērce, gurķīši. Saldajā šokolādes krēms ar vaniļas mērci, ābolu limonāde.

Pl.19.05 sākas mūsu sadraudzības vakars. Kjell Olav pastāsta par partnerattiecību aizsākumu, pēc tam notiek iepazīstināšana ar mums katru atsevišķi, kam seko dziesma no norvēģu dziesmu grāmatas. Sākas prezentācija. Jānis pie datora, Ieva visu komentē, Vija (latviešu stipendiāte, kas studē un dzīvo Oslo) tulko, Raivis filmē. Pēc tam dziedam mūsu tautasdziesmas, Ieva un Jānis nodejo „Tūdaliņ, tagadiņ”. Antra tautastērpā spēlē uz stabulītes. Seko kafijas pauze ar gardām kūkām un saldējumu. Vakara turpinājumā Ieva dzied savas dziesmas un Jānis dalās savā ticības izpratnē. Beigās izdalām ķekaviešu sūtītās dāvanas. Kopumā vakars ļoti jauks.

5.09.09

Brokastis pl.8.30. Sasmērējam ceļa maizes un gatavojamies ceļojumam. Sapulcējamies pie baznīcas, sasēžamies mašīnās. Braucām arī pa kādu 1850 m garu tuneli.

Esam pie garākās Norvēģijas upes Glommas, kuru agrāk izmantoja kokmateriālu piegādei. Tagad te atrodas interesants muzejs, kura ekspozīciju nespēj izstādīt aplūkojam. Vēlāk dodamies uz Holmenkolen kalnu – augstāko Oslo tuvumā. Mājās esam pl.17.20. Paēdam Rolfa gatavotās pusdienas un ar Veroniku ejam pastaigāties. Krenķis – sabojājies mans fotoaparāts.

6.09.09

Svētdiena. Rīta dievkalpojums būs īpašs, to vadīs jaunais kapelāns un priekšnesumu sniegs iesvētāmie. Iesvētības notikšot nākamsvētdien.

Pl.13.00 Stovneres baznīcas padomes un Latvijas viesu pārrunas par turpmāko sadarbību. Atskats arī uz iepriekšējos gados padarīto un aktualitātēm abās draudzēs. Tiek izceltas sadarbības svarīgākās jomas – vizītes, savstarpējas aizlūgšanas, kopīgi projekti (līdz šim tie bijuši: sponsorējums dziesmu grāmatu un zibens novedēja iegādei, apkures sistēmai un draudzes sekretāres algai). Jau tuvākajā nākotnē varētu notikt draudžu jauniešu pieredzes apmaiņas braucieni. Raivis izsaka ideju arī par norvēģu viesu uzņemšanu draudzes ģimenēs. Dalāties arī ar nepieciešamību pēc projekta. Tāpat tiek nolemts regulāri apmainīties ar rakstiem draudžu avīzēm.

Uzdodam arī dažus jautājumus – par alfa kursu, par diakonijas darbu. Uzzinām, ka šeit veco ļaužu pansionātā kalpo pilna laika mācītājs. Diakonijas darbinieks pansionāta iemītniekus apmeklē katru nedēļu.

Pēc nopietnajā pārrunām daži no mums paliekam baznīcā uz afrikāņu dievkalpojumu. Tā esot Ganas draudze. Interesanti un nepierasti mūsu temperamentam.

Pusdienās ēdam brieža gaļas sautējumu. Saldajā – saldējums un dažādi augļi.

Pl.19 vakara dievkalpojums, kurā uzrunu saka Raivis, bet lūgšanu – Jānis. Pasniedzam dāvanu – skaisti ierāmētu Ķekavas mākslas skolas audzēknes zīmējumu, kurā

attēlota mūsu baznīca, milzīgu „Lāču” rupjmaizes kukuli un Latvijas medus burku. Pēc tam – vakariņas

turpat baznīcā, sadraudzība un arī atvadas no draudzes.

7.09.09

Ceļamies pl.5.45. Pabrokastojam un – ar Dievu, viesmīlīgā Stovnerē!

Pl.9.00 pārbraucam Norvēģijas robežu. Stokholmā mazliet apmaldāmies. Tas uzdzen šoferim Jānim nelielu stresu, viņš sāk nervozēt, jo strauji tuvojas prāmja atiešanas laiks. Vairākkārt apstājamies un jautājam ceļu garāmgājējiem, līdz kāda ļoti laipna taksiste mūs izved uz pareizā ceļa. Nu jau esam uz kuģa!

8.09.09

„Nekur nav tik labi kā mājās!” ar šādu plakātu, ziediem un sirsnīgiem apskāvieniem mūs sagaida draudzes pārstāvji Ķekavā pie baznīcas. Cik negaidīti un mīļi! Paldies Dievam par visu šo laiku un katru ceļā sastapto cilvēku!

2009.gada decembrī

Dārgā Doles - Ķekavas draudze!

Tas man ir liels prieks jūsu norvēģu partnerdraudzes (Stovnerē, Oslo) vārdā pateikties par sadraudzību, ko mēs baudījām arī 2009.gadā, tāpat kā jau tik daudzus gadus kopš 1992.gada sākuma. Mums ļoti patika Ķekavas grupas vizīte septembrī, mūsu garīgā un personiskā sadraudzība.

Atsaucoties jūsu laipnajam ielūgumam, mēs plānojam braucienu uz Ķekavu 2010.gada vasarā, iespējams, tā varētu būt jūlija pēdējā nedēļā, ja jums šāds laiks būtu pieņemams.

Klāt Ziemassvētku un Jaungada svinību laiks. Ja Dieva Dēls nebūtu nācis pasaulē kā Jēzus bērniņš, cilvēce ietu bojā. Bet Viņš ir ieradies, Viņš ir atdevis pats sevi par mums, Viņš ir augšāmcēlies un uzvarējis nāvi. Tāpēc mums, kas uzticamies Viņam, ir nākotne un mūžīga cerība uz Viņu –To, kuru eņģeļi pasludināja pašā pirmajā Ziemassvētku naktī.

Mēs paturam jūs mūsu lūgšanās un novēlam jums svinēt svētkus Viņa mierā un glābjošajā spēkā. Viņa svētība ar jums visiem!

Ar siltiem sveicieniem

Kjell Olav Sannes,

Stovneres draudzes padomes priekšnieks

INTERVIJA AR MĀCĪTĀJU

Cik ilgi jūs jau kalpojat Dievam?

No 1992.gada. Sāku kā kalpojošs students, tad kalpoju kā evaņģēlists, pēc tam kā palīgmācītājs un gadā tiku ordinēts par mācītāju.

Par ko jūs vēlējāties kļūt bērībā?

Grāmatu iespaidā vēlējos kļūt par jūrnieku.

Kā jūs saņēmtāicinājumu kļūt par mācītāju?

Tas notika 25 gadu vecumā, kad tiku kristīts un iesvētīts.

Kāds ir lielākais izaicinājums, mācītāja amatā esot?

Kad sāk kalpot, tu ieraugi, ka tavi spēki un tava gudrība ir par maz. Lielākais izaicinājums ir spēt kalpot ilgi. Un savaldība attiecībā ar cilvēkiem.

Spilgtākais mirklis, kas palicis atmiņā no kāda dievkalpojuma vai mācītāja kalpošanas?

Vispilgtākais brīdis, protams, ir pati ordinācijas diena, kas notika Jaunās Ģertrūdes baznīcā. Vairāk paliek atmiņā tādi brīži, kas saistīti ar kādām grūtībām, piemēram, izvadīšanas brīži, kad ir nācies izvadīt gados jaunākus cilvēkus. Tur, kur ir kaut kāds līdzpārdzīvojums.

Skatoties atpakaļ, pats būtiskākais brīdis ir nākšana pie Dieva. Tad ir tā sajūta, ka priekšā ir kaut kas jauns, neparasts, vērtīgāks par visu iepriekšējo. Tieši tas posms 3 – 6 mēneši, kad tikko Dievu iepazīnu.

Kas jūs visvairāk var iepriecināt?

Ja es redzu, ka mana kalpošana kaut ko izmaina pozitīvi. Arī tad, ja cilvēki pateicas par dievkalpojumu vai par sprediķi, vai arī izsaka tādu prieku, ka viņi vēlās nākt šeit draudzē un kalpot. Ka varu citiem palīdzēt vai vest kādu pie Dieva.

Vai ir arī kādas lietas, kas jūs var ļoti apbēdināt?

Protams, ka ir. Visvairāk draudzē, tad kad parādās mūsu grēcīgā cilvēka daba – ķildas, nesaskaņas mantas vai naudas dēļ. Kādreiz draudzē ir dažādas problēmas, un cilvēki nespēj tās atrisināt mierā un lēnprātībā, bet tiek celts naidis un tas kaitē draudzes kalpošanā. Tas visvairāk apbēdina, jo tādos brīžos šķiet, ka esi bezspēcīgs. Reizēm tādas ķildas kā ar slotu noslauka labo, kas ir bijis, un cilvēki nereti tad pat negrib vairs nākt uz baznīcu.

Ja nedēļai būtu 8. diena, kā jūs to vēlētos izmantot?

(Smejas). Varētu darīt to, kas visvairāk pietrūkst, proti, pabūt vienatnē mierā un klusumā, un varbūt kaut kur vienkārši pastaigājoties, pārdomājot daudz ko. Tas tādēļ, ka svētdiena pati par sevi mācītājam nav brīvdiena un viņš ir kontaktā ar cilvēkiem kalpošanā, un pēc tam parasti arī ir noguris. Tīri cilvēcīgi. Un pārējās dienās arī, ja tu esi ģimenes cilvēks, tad saistīts ar ģimeni un pietrūkst laika pašam personīgi, kad neviens netraucē. Tad es to tā izmantotu.

Klāt Kristus dzimšanas svētki. Kā jūs sajūtat šos svētkus?

Man šie svētki ir īpaši. No vienas puses grūti, jo jau laikus jādodomā, kā Kristus dzimšanu atkal no jauna pasludināt, kā šo vēsti padarīt aktuālu tieši šajā gadā. Jāraksta uzrunas avīzēm vēl tad, kad pat Adventa laiks nav sācies, jāgatavo sprediķi ne tikai svētku dievkalpojumiem, bet uzrunas arī dažādiem pasākumiem, dažādām auditorijām. Tas vienmēr ir kā izaicinājums. No otras puses man pašam vislielāko prieku vienmēr sagādā tieši Svētvakara dievkalpojums, kaut arī pašam ir jākoncentrējas uz to, tomēr visa tā gaisotne un noskaņa, kas ir baznīcā, to es arī pats baudu. Tas sagādā to svētku sajūtu. Un arī prieks, ka varu kalpot tieši šajos svētkos. Un tad arī mājās ģimenes lokā, cik vēl atliek spēka (smejas).

Ir apritējis gads, kopš jūs esat mūsu draudzes mācītājs. Atskatoties uz šo laiku, ko jūs varētu teikt – kā tas bija ienākt mūsu draudzē un kā ir tagad?

Jā, tā saka, ka pirmais gads, kad mācītājs ienāk draudzē, ir tāds kā izlūkošanas un mācīšanās gads. Parasti, kad māca jaunos mācītājus, tad neiesaka pirmā gada laikā kaut ko radikāli mainīt draudzē. Gads, tas ir tāds cikls, kurā var iziet cauri visam baznīcas gadam un redzēt kā tas šajā draudzē notiek. Tas ir tāds minimālais laiks, lai arī cilvēkus iepazītu. Esmu ieguvis priekšstatu par to, kā draudze dzīvo, kas tajā notiek, kas ir pozitīvs, ko varbūt vajadzētu mazliet pamainīt. Principā es esmu gandarīts šajā gadā par to, ka cilvēki šeit tiešām meklē Dievu, viņi nāk, vaicā, vēlas kristīties paši un kristīt savus bērnus, ienākt draudzē. Tāpat ir gandarījums par Bībeles stundām, ka ir izveidojies cilvēku loks, kurš nāk regulāri, kuriem interesē Dieva Vārds. Liels prieks man ir par muzikālo pusi šeit, par sadarbību ar mūzikas skolu un ka draudzē ir labas ērģelnieces un citi muzikāli cilvēki, kuri piedalās ar savu talantu dievkalpojumos. Gandarījums ir par to, ka šajā gadā izdevies uzsākt jaunu kalpošanu - tas ir Daugmalē, skolā, kur divas reizes mēnesī tagad notiek dievkalpojumi un svētdienas skola. Tā mēs varam sludināt evaņģēliju arī ārpus baznīcas. Vēl

arī tas, par ko mazliet raizējos, - kā sakontaktēties ar Ķekavas skolu un pašvaldību, bet, paldies Dievam, ir bijuši vairāki tādi notikumi, kur esmu varējis ņemt līdzdalību. Šai gadā esmu mācījies arī tādā ziņā, ka līdz šim neesmu kalpojis tādā salīdzinoši lielā draudzē, kur viss notiek daudz intensīvāk nekā laukos. Tas nozīmē, ka ir jāpārkārto sava domāšana un arī darbības veids, kā labāk organizēt kalpošanu draudzē.

Varbūt jūs varat ieskicēt kādas nākotnes vīzijas, kas jums jau radušās saistībā ar draudzi nākamajā gadā?

Man ir radušās vairākas vīzijas. Viena ir par svētdienas skolu, kura paplašinās, un tas nozīmē, ka būs vajadzīgas vairākas grupas, līdz ar to arī skolotāji, un jādoma arī par plašākām telpām. Lai nebūtu tā, ka bērni gribētu nākt, bet mēs neesam spējīgi viņus uzņemt. Vēl ir doma Lielajā Piektdienā noorganizēt ekumenisku krusta ceļu, tikai vēl nezinu, cik lielā mērogā to varētu darīt – pa Ķekavas ciematu vai tikai baznīcas teritorijā. Turpināšu sadarboties arī ar katoļu priesteri. 18.novembrī mums jau bija pirmais kopīgais ekumēniskais dievkalpojums, kopā iesvētījām arī jaunos Ķekavas kapus. Un, protams, jāaglabā viss, kas jau darbojas – Bībeles stundas, iesvētes mācības, svētdienas skola un arī jauniešu darbs – to gan vajadzētu atkal kaut kā vairāk aktivizēt. Varbūt jādoma par jauniešu dievkalpojumiem kādā citā formā.

Ko jūs gribētu pateikt, novēlēt katram draudzes loceklim?

Gribētu novēlēt katram draudzes loceklim un tai skaitā arī pats sev, lai mēs piedzīvotu, ka Dievs kaut ko pārmaina, pārveido mūsu dzīvē, par ko mēs varam pateikties! Otrajā Adventa svētdienā bija tēma par to, ko Jēzus atbild Jānim Kristītājam, kad Jānis vaicāja Jēzum: „Vai Tu esi tas, kuram jānāk?” Un Jēzus norāda uz pārvērtībām, kādas ir redzamas - aklie redz, kurlie dzird, tizlie staigā utt. Tas nozīmē, ka Dievs nāk pasaulē, nāk pie mums katra personīgi, lai kaut ko radikāli izmainītu. Es novēlētu, lai ikviens mūsu draudzē piedzīvotu kādu reālu pārmaiņu – brīnumu no Dieva!

Ar mācītāju sarunājās **Linda Ziemele**

sapulcējušies Manā vārdā, tur arī Es esmu viņu vidū.” (Mat.18:19-20)

Paklausot šim Jēzus aicinājumam, ceturtdienas vakaros neliela grupiņa no mūsu draudzes pulcējas baznīcā, lai kopīgi ar mācītāju Raivi lasītu un mācītos Bībeli – mūsu debesu Tēva vēstuli man, tev, mums visiem.

Dalībnieku skaits ir nenoteikts, tas svārstās no 5 līdz 15. Šogad nodarbības sākām 8.oktobrī un katrā nodarbībā reizē apgūstam vienu nodaļu no Lūkas evaņģēlija. Lasām, uzdodam jautājumus mācītājam, cenšamies iegaumēt lasīto. Tā varam vēl vairāk sadraudzēties ar Bībeli, lai tā kļūtu par rokasgrāmatu katrai dienai. Cik jauki, ja var sākt dienu, lasot Dieva Vārdu!

Bībeles stundu sākam ar lūgšanu, lai Svētais Gars – mūsu žēlotājs (Ebr.10:29), skolotājs, Jēzus sūtīts aizstāvis (Jņ.14:26) – nāk mūsu vidū. Arī noslēdzam Bībeles stundu ar lūgšanu pie altāra.

Ir tik labi, dienu beidzot, nolikt malā visu steigu, rūpes, jā, dažreiz arī sāpes un nepatīkšanas, aizmirst savas veselības problēmas un pilnībā zemoties zem Jēzus naglu caurdurtajām, žēlastības un svētību pilnajām rokām.

Mīļais brāli un mīļā māsa Kristū! Ņem savu Bībeli un nāc **ceturtdienas vakarā pusseptiņos** uz baznīcu! Kopīgi mācīsimies, lūgsim, tuvosimies mūsu debesu Tēvam, kas vienmēr ir spēka avots ikdienišķajās un īpašajās vajadzībās, jo Bībelē ir rakstīts:

„Svētīgs, kas lasa un klausās šos pravietojuma vārdus un kas ievēro visu, kas tur rakstīts, jo noliktais laiks ir tuvu.” (Jņ.atkl.gr.1:3)

**Vizma
Abreniete**

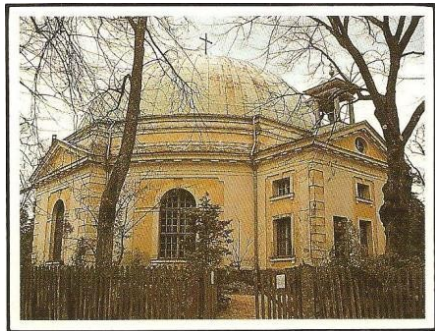
**Ceturtdien, 31.decembrī pl.16
VECGADA VAKARA SVĒTBRĪDIS.
Bībeles studija nenotiks.**

SVĒTĪGS, KAS LASA...

Jēzus saka: „Ja divi no jums virs zemes vienprātīgi kaut ko lūgs, tad Mans debesu Tēvs viņiem to piešķirs. Jo, kur divi vai trīs ir

Turpmāk katrā avīzes numurā iepazīstināsim ar kādu no mūsu, t.i., Jūrmalas prāvesta iecirkņa baznīcām un draudzēm. Šoreiz tā būs

KATLAKALNA BAZNĪCA UN DRAUDZE

Ķekavas novada pašā malā, priezu meža ieskauta pavisam netālu no Daugavas iepretī Ķengaragam atrodas Katlakalna baznīca. Tā izturējusi bargos padomju varas gadus un vienmēr palikusi kā dievnams, kurā sanāca kopā Katlakalna evaņģēliski luteriskā draudze. Šobrīd draudzē ir ap 200 locekļu. Jau ilgus gadus tajā kalpo mācītājs Māris Ziemelis. Kādu laiku viņš kalpoja arī Doles-Ķekavas draudzē un joprojām reizi mēnesī apmeklē vecos ļaudis un notur svētbriņķu Ķekavas sociālās aprūpes centrā.

Dievkalpojumi Katlakalna draudzē tiek svinēti katru svētdienu, kā arī īpašajās Baznīcas svētku dienās. Blakus esošajā draudzes namā (agrāk tā bija draudzes skola, kur 1901.-1905.g. strādājis arī dzejnieks Fricis Bārda) notiek svētdienas skola, jauniešu vakari, Bībeles stundas, iesvētes mācības. Reizi mēnesī (no septembra līdz maijam), notiek garīgo darbinieku seminārs. Tajā drīkst piedalīties visi interesenti, bet īpaši paredzēti tie ir cilvēkiem, kuri draudzē veic kādu garīga rakstura kalpošanu.

Bieži vien pēc dievkalpojuma baznīcēni ir aicināti uzkavēties draudzes namā uz kopīgu pēcpusdienu. Iemesls ir vai nu jubilejas vai tikšanās ar interesantiem lektoriem, vai vienkārši – vēlēšanās pēc dievkalpojuma vēl parunāties vienam ar otru. Ik pa laikam draudze tiek iepriecināta ar koncertiem, kurus sniedz tuvāki un tālāki viesmākslinieki.

Vasara draudzei ir ekskursiju un nometņu laiks. Bērniem ir iespēja doties uz kādu no vairākām svētdienas skolas nometnēm. Jūlijā viena nedēļas nogale tiek pavadīta pie Usmas ezera. Draudze brauc ekskursijās pa Latviju, ar laivām pa upi, bet rudenī - sēņot. Regulāri tiek uzturēti arī kontakti ar mūsu draudzēm Vācijā un Dānijā.

Kapusvētki Katlakalna kapos notiek augusta trešajā svētdienā. Kapos apglabāts arī Garlībs

Merķelis – slavenais baltvācu publicists, grāmatas „Latvieši” autors, liels latviešu draugs un atbalstītājs.

Jau 17.gs. vidū Katlakalnā bijusi koka baznīca. 1732.gadā vecās, pussabrukušās baznīcas vietā tika uzcelta jauna koka baznīca. Nepilnus 60 gadus vēlāk, 1790.g., celtne bija tādā stāvoklī, ka draudēja sagāzties un draudzes mācītājs baidījās noturēt dievkalpojumus. Pēc gada dievnams tiešām sagruva un Rīgas rāte nolēma celt jaunu mūra baznīcu vecās vietā.

Būvi vadīja Rīgas pilsētas būvmeistars Kristofs Hāberlands (tas pats, kas, visticamāk, cēlis arī Doles-Ķekavas baznīcu). Celtni ar 600 sēdvietām pabeidza 1792.g. 1.pasaules kara laikā baznīca stipri cietusi. Starpkaru laikā dievnams atjaunots. Pēc ilggadējā mācītāja R.Feldmaņa iniciatīvas ar draudzes spēkiem 20.gs. 70-80.gados visapkārt baznīcai izveidoti vērtīgi dendroloģiskie stādījumi. Pēc nāves mācītājs R.Feldmanis apbedīts baznīcas dārzā. 1994.g. draudze atjaunoja jumtu, krustu un zvanu torni.

Katlakalna baznīca ir izcils klasicisma arhitektūras piemineklis. Jau no ārpuses tā pārsteidz ar savu netradicionālo formu. Tas ir apaļš ar apaļu kupolu un mazu zvanu tornīti. Apaļās formas uzsvērtas arī baznīcas iekšienē. Soli un ērģeļu balkons veidoti nepabeigta apla formā ar pievērstību altārim, un lielais, gaišzils kupols rada plašu debess iespaidu. Draudzes telpas interjers saglabāties no baznīcas celšanas laika.

Altārglezna attēlo stāstu no Mateja evaņģēlija 14.nodaļas, kur vētras laikā Jēzus nāca pie mācekļiem, staigādams pa ūdens virsu. Altārglezna pasludina, ka Kristus stiprina ticību un uztur pāri šaubām. Arī Katlakalna ērģeles (ērģeļmeistara Augusta Martina darinājums 1871. gadā) ir īpašas - tām piemīt maiga un harmoniska skaņa.

Esat mīļi gaidīti ciemos!

Materiāls tapis, izmantojot www.katlakalns.lv

LŪGŠANU VAKARI – IESPĒJA ARĪ TEV!

Doles - Ķekavas
Evaņģēliski Luteriskā baznīca
aicina ikvienu Dieva bērnu uz
lūgšanu vakariem katru otrdienu
pl.19.00. Kad esam izkaisīti, kad
esam sastapušies ar grūtībām,
kad nepietiek vien ar svētdienas
dievkalpojumu, tad ir iespēja
sanākt kopā, lai klausītos Svēto

Rakstu lasījumus, dalītos pārdomās, pabūtu
klusumā, noliktu savus grēkus pie Kristus krusta
grēksūdzē, lūgtos kopā pie altāra un slavētu Dievu
ar dziesmām. Pats Jēzus mūs ir aicinājis: „Atkal
Es jums saku: ja divi no jums viirs zemes ir vienā
prātā kaut kādas lietas dēļ, ko tie grib lūgt, tad
Mans Debesu Tēvs to tiem dos. Jo, kur divi vai
trīs sapulcējušies Manā Vārdā, tur Es esmu viņu
vidū.” (Mt.18:19-21) Gaidīti visu konfesiju
pārstāvji un arī pie draudzēm vēl nepiederošie. Ir
iespēja arī uzrakstīt un atstāt aizlūgumus.

Gints Graudiņš

- Dievkalpojumi svētdienās pl.10
- Lūgšanu vakari otrdienās pl.19
- Bībeles studijas ceturtdienās
pl.18.30
- Svētdienas skola sestdienās pl.11

Mācītājs **Raivis Martinsons**

Tālr.67936059, 29538913

e-pasta adrese:

raivis.martinsons@inbox.lv

Draudzes priekšnieks **Raitis Heniņš**

Tālr.2914925, e-pasta adrese:

raitis@gd.lv

Draudzes kapu pārzine **Alma**

Plostiņa

Tālr.26018531

Kancelejas darba laiks:

Pirmdienās, ceturtdienās 13.00 –

16.00

Sestdienās 10.00 – 15.00

Tālr./fakss 67935858

- JĒZUS ir visur!

Ziemassvētku vecītis vizinās ar ragaviņām...

- JĒZUS vizinās ar vēju un iet pa ūdeni!

**Ziemassvētku vecītis gan atnāk, bet tikai vienu
reizi gadā...**

- JĒZUS vienmēr ir gatavs tev palīdzēt!

Ziemassvētku vecītis dod tev labumiņus...

- JĒZUS rūpējas par to, lai tev būtu viss, kas
vajadzīgs un vēl vairāk!

**Ziemassvētku vecītis ielien tavas mājas skurstenī
negaidīti...**

- JĒZUS stāv pie tavām durvīm un
klausina. Viņš ienāk tikai tad, ja tu viņu ieaicini
sirsniņā!

**Tev jāgaida rindā, lai satiktos ar Ziemassvētku
vecīti...**

- JĒZUS ir tev blakus tiklīdz tu saki: "Jēzu!"

**Ziemassvētku vecītis atļauj tev sēdēt uz sava
celīša...**

- JĒZUS ļauj tev atpūsties Viņa rokās!

**Ziemassvētku vecītis nezina tavu vārdu. Viņš
tikai saka: "Sveiks, mazo zēn vai meitenī! Kā
tevi sauc?"...**

- JĒZUS zināja tavu vārdu pat pirms tavas
dzimšanas. Viņš zina ne tikai tavu vārdu, bet arī
adresi. Viņš zina tavu pagātņi un to, kas vēl būs.
Viņš pat zina, cik tev matu uz galvas!

Ziemassvētku vecītis tikai saka: "Ho, ho, ho!"...

- JĒZUS saka: tu esi mans mīlais bērns!

Ziemassvētku vecītis teic: "Tu tikai neraudi!"...

- JĒZUS sacīja: "Atdod visas savas rūpes
man, es tev palīdzēšu!"

Ziemassvētku vecītis var tevi sasmīdināt...

- JĒZUS dod prieku, kas ir mūsu spēks!

**Ziemassvētku vecītis liek dāvanas tikai zem
Ziemassvētku eglītes...**

- JĒZUS pats kļūva par mūsu dāvanu!!!

No www.svetdienskola.lv

Atsauksmēm un ierosinājumiem rakstīt:

ramart@inbox.lv vai Gaismas 8/17 – 29

Tālr.67936059 vai 28768453

Par numuru atbildīgā Antra Martinsone

Doles - Ķekavas ev. luteriskā draudze

Rīgas iela 75, Ķekava, Rīgas rajons

kekava.lalb.lv

Bet, cik Viņu uzņēma,
tiem Viņš deva varu kļūt
par Dieva bērniem, tiem,
kas tic Viņa Vārdam,
(Jn 1:12)

Ziemassvētku vecītis dzīvo Ziemeļpolā...

